

[Øllgaard.]

indstilledes, at fiskerihavnen fik en meget tiltrængt udvidelse med et 5. bassin; denne anslås også at ville koste ca. 10 mill. kr. I juni 1953 bevilgedes 15 000 kr. til projektering heraf. I maj 1952 søgtes om bevilling til istandsættelse af de nedbrændte pakhuse på fiskerihavnen, og i juni 1953 bevilgedes der 10 000 kr. til detailtegninger. Såvidt jeg ved, ligger der nu i ministeriet et forslag, hvorefter ombygningen vil koste 675 000 kr. I november 1952 rejstes for første gang spørgsmålet om nybelægning af Englands kajen. Der var forskellige forslag fremme, og havnerådet kom til det resultat, at istandsættelsen burde ske ved asfaltering. Overslaget blev på 707 000 kr. Endelig rejstes i marts 1953 spørgsmålet om dokhavnenes istandsættelse, projekteret til 9,7 mill. kr. Herom har man ingen besked modtaget.

Nu er der selvfølgelig ingen, der forestiller sig, at alle disse ønsker kan imødekommes lige på een gang; men vi bliver derovre noget forstemt, når vi ser, hvordan Esbjerg havn bliver behandlet i sammenligning med andre havne. Det skyldes ikke misundelighed overfor de andre havne; det, vi ønsker, er kun en vis lighed i behandlingen.

I bevillingsmæssig henseende er det vel forsvarligt at drage en sammenligning med den anden statshavn, nemlig Frederikshavn — jeg kunne også nævne Skagen — men for Frederikshavns vedkommende er der jo udover de store bevillinger, der står, ansøgt om en særlig bevilling på 750 000 kr. til udbedring af molen, hvor rutebådene fra Norge og Sverige lægger til, med den motivering, at der bør skabes gode betingelser for rutearten. Det siger jeg ikke noget til, men den samme motivering er der jo for ansøgningen fra Esbjerg om bevillingen på 700 000 kr. til udbedring af Englands kajen, nemlig en forbedring af rutearten på England, en ruteart, der er af overordentlig stor betydning og interesse for hele landet.

Jeg rejser disse spørgsmål overfor ministeren for offentlige arbejder fra dette sted, for at ministeren kan få lejlighed til at give offentligheden en redegørelse for grunden til, at man fra ministeriets side har behandlet Esbjerg havn på den måde, som sket er, i sammenligning med visse andre havne. Befolkningen — ikke mindst Vestjyllands

— vil være meget interesseret i at erfare, hvilke tanker ministeren omgås med vedrørende de spørgsmål, der er rejst fra Esbjerg angående byens havneforhold.

Peter Nielsen: Det er med tilfredshed, man i Nordjylland har erfaret, at regeringen har sin opmærksomhed rettet på de såkaldte arbejdsløshedsøer. Trods den nuværende gode beskæftigelse er arbejdsløsheden, navnlig blandt arbejdsmænd i landkommuner, mange steder alvorlig, og her har Nordjylland den sørgelige rekord, idet arbejdsløsheden dér er 50 pct. større end i det øvrige land.

Vi hilser ligeledes med tilfredshed, at det er hensigten at bekæmpe denne arbejdsløshed, bl. a. ved landvindingsarbejder. Her byder Limfjordsegnene på rige muligheder, og jeg skal særlig henlede opmærksomheden på det såkaldte Ulvedyb mellem Øland og Gøl, som gennem 30 år har været forbundet med et dige, og derfor vil det være relativt nemt at gå til en afvanding af dette areal, hvorved der vil kunne fremskaffes 900 ha god agerjord. Der er vilje og lyst til at opdyrke denne jord; det ses bl. a. af det arbejde, der er udført på de tilgrænsende Birkelse vestlige søenge. Her udføres der år efter år et beundringsværdigt arbejde for at udnytte disse jorder; men en afvanding er nødvendig, idet der hvert år går avl for over 100 000 kr. til spilde. Ikke alene er dette katastrofalt for de pågældende landmænd, men det er i disse valutavsage tider også nationaløkonomisk kedeligt.

De interesser, der fiskerimæssigt og i henseende til dets betydning som fuglereservat kan være i Ulvedybet, er af så ringe betydning, at de ikke må kunne forsinke denne landvinding. Men skulle Ulvedybsprojektet ikke komme til udførelse i det kommende år, vil jeg henstille, at afvandingen af Birkelse vestlige søenge i hvert fald bliver påbegyndt i 1955. Øvrige landvindingsmuligheder bør også undersøges. Arealet mellem Egholm og Gøl er sikkert modent til afvanding, og jeg skal henstille, at de fornødne bundundersøgelser vil blive foretaget dér.

Denne landvinding vil desuden kunne medvirke til at løse et helt andet nordjysk problem, som jeg også gerne vil gøre et par bemærkninger om.

I et ørige som Danmark er det klart, at